

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertràn i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohoms de la Lliga Regionalista

Bloc Bonavía per a 1923

De venda a la Casa Garrell

Sempre els mateixos

Sempre ha estat patrimoni dels nacionalistes de la Lliga el jugar la insidia, la injúria i la calúnnia per a combatre als seus adversaris polítics,

El cas del corresponsal de «Gent d'ara» a La Roca n'és palesa prova.

No basta fer campanya contra l'actuació política i administrativa dels nostres amics en aquell Consistori, car la seva història i la seva honradesa sense màcula, els posa a cobert de tota malèvola suposició; es fa precís que, procedint com gent ineducada, baixa i barroera, traspassin el líndar de la vida pública, per a ficar-se en ço que té d'ésser respectat per totes les persones honrades.

Però, quin concepte poden tenir de la dignitat i de la honradesa els qui s'han fet un pedestal a base d'injúries i calúnnies?

Vet-aquí el programa de la Lliga, que, pel que es veu, ha pogut per dissort, arribar fins a La Roca.

Voien titllar de cacics als nostres amics, que foren, precisament, quins varen anorrear-lo, per a sempre de La Roca...

Qui no recorda les eleccions a Corts, fetes sots la coacció del sometent armat? Qui ha pogut oblidar l'imperi feudalista dels temps d'en Plaja, en que es consideraven de gran justícia els atropells i vexacions comeses en les persones de nostres amics?

Si podessin impresionar-nos certes actituds, que no ens fan fred ni calor, perquè denoten els últims ledalls d'una oligarquia política ben prompte oferiríem als nostres amics de La Roca la recepta infalible per a acabar amb els lladrucs d'aquests gossos folls...

Folls de gana.

NOTETES

En un acte «tant important» com el realitzat el dia de l'Assumpció en nostra ciutat per «elements» nacionalistes, «La Veu de Catalunya» no hi envià representant.

Això, que és molt significatiu, puix demostra que l'«èxit» estava descomptat, prova també que alguns dels oradors, no eren pas del cantó de la Lliga i, per tant, temien que allí es digués alguna barrassada contra la mateixa.

Diem tot això perquè en repassar la «Veu» del dia 10 i en ressenyar dit acte, el diari regionalista, copia textualment els paràgrafs de «La Publicitat», que fou l'únic diari que envià allí representant. Més, com que alguns dels oradors parlaren de la Lliga un bon xic despectivament, el diari regionalista omiteix en la seva crònica els paràgrafs «comprometedors», i atribueix a l'acte un caient del que en restaren ben lluny alguns dels parlaments allí emesos.

La gent de la Lliga ho aprofita tot; més, no es necessita ésser gaire viu per a descobrir aquestes «genialitats».

Ja ho hem dit altres vegades: La «Veu» fa molt poc honor als seus llegidors, tractant-los de xinos...

Potser ho són!

Fa ja molts dies que es ve parlant de l'acte realitzat pel senyor Ardanaz, en retornar a la Mancomunitat de Catalunya una comunicació redactada en català.

Nosaltres, que tenim per nostra parla tots els amors i respectes, no volem aquí explicar el fet, conegut ja de tothom; més com que la gent de la Lliga ha donat al mateix una gran importància — mandanga pura! — no podem menys d'estranyar-nos de l'actitud del senyor Puig i Cadafalch que en dirigir-se a una autoritat civil, ho fassi en català, essent així que, quan és militar l'autoritat, redacta les comunicacions en la tan bescantada llengua de Cervantes.

Segurament que el senyor Puig i Cadafalch dirà que els sabres punxen

Naturalment!..

Visca la mandanga!

«Gent d'ara», en un article rampló i molt mal intencionat, parla de mares afligides, de vides immolades, de sofriments soferts, etc., etc., referint-se a la impopular campanya del Marroc.

Això, que està en l'ànim de tothom, fa llàstima oir-ho d'aquesta gent, puix hem de recordar que després del desastre d'Annual, el senyor Cambó, ministre de Finances allavors, abocà tota l'Hisenda espanyola amb intent de el què sab tothom.

I qui diu abocar-hi l'Hisenda, vol dir també portar-hi els fills d'aquelles mares que tant han plorat

No hi ha dret a retreure llàgrimes d'altri, per a fer quatre frases rebuscades i buides de sentit, per a anar i voler fer entendre que d'això en tenim la culpa nosaltres.

Som partidaris de que, com als Estats Units, s'implanti la llei seca.

El vi fa masses desgràcies.

«Gent d'ara», en ressenyar el míting separatista celebrat el dia de la Mare de Déu, diu que aquest el donaren tots els grups nacionalistes, «excepte la Lliga Regionalista»

Això, que en la forma dita pot entendre's de diferents maneres i es presta a l'equívoc, com tot ço que diu aqueixa genteta, ens mou a preguntar si la Lliga és regionalista, nacionalista, catalanista, autonomista, separatista, republicana, lliberal o conservadora, perquè nosaltres es entenem que són nacionalistes tots aquells que volen per a Catalunya el que sia reconeguda la seva nacionalitat, i mentre la Lliga accepti prebendes com cessanties de ministre de l'Estat Espanyol i alts càrrecs en el sí d'entitats polítiques netament espanyolistes, no podem capir com aquí a Catalunya s'adhereixen a actes que són netament contraris al sentir i pensar de la gent *d'allende*.

Nosaltres voldríem que la Lliga exposés concretament un programa polític i que no fos un conglomerat de varis grupets fracassats, quals fluctuacions es mouen al sò de negocis, grans sous i prebendes... assequibles.

Els sempre retreuen la falta de conseqüència als polítics, i naturalment, a ells mai podeu dir-los altre tant, puix no se sap de quin color són.

Encara que semblen molt al color de «goç quan fuig»...

I naturalment, és aquest un color indefinible..

Com la política de la Lliga.

El senyor Vallès i Pujals, en un article publicat el dilluns d'aquesta setmana en un periòdic de Barcelona, té l'atreuiment de parlar de responsabilitats.

El senyor Vallès i Pujals és el menys indicat per a fer-ho.

Puix havem de recordar que abans del desastre foren ministres d'Espanya els senyors Cambó, Ventosa i Rodés; i després del desastre hi han hagut ministres regionalistes, entre ells els senyors Cambó i Bertràn i Musitu.

Els prohoms regionalistes són els menys indicats per a tocar aital assumpte. En la consciència del poble espanyol està que les responsabilitats assoleixen a molts i és ben segur que en l'honrada consciència del poble els noms dels esmentats *pronoms* hi són gravats i no pas nets de tota culpa, precisament...

Ja és ben segur que a Grècia no serien altra volta ministres...

Aquí, a Espanya, encara tornaran a regir nostres tristos destins, per a bé de Catalunya.. i dels negocis que's presentin.

Així sia. Amen.

Visca Catalunya!!

«Gent d'Ara» torna insidiosament a retreure que si aquell o altre alcalde d'aquest districte no assistí o be no va adherir-se a l'Assemblea del 26.

Nosaltres, que dessobles aquest punt hem rectificat i ratificat ja tot quant devíem, no ens toca ja altra cosa a dir, que no sia el que portem publicat en EL DEMOCRATA. Així, doncs, quedem per última vegada que els Alcaldes foren 12 i els regidors 106, fent un total de 118 representants dels 26 municipis de que es compon el districte de Granollers.

I a qui li piqui, que... que's rasqui. Vell-aquí!